

„KARTOTEKA“ Tadeusza Różewicza

26 marca 1960 r. odbyła się w warszawskim Teatrze Dramatycznym (Sala Prób) prapremiera sztuki Tadeusza Różewicza „Kartoteka“, drukowanej w nrze 2/1960 „Dialogu“. Reżyseria: Wanda Laskowska. Scenografia: Jan Kosiński. Kostiumy: Zofia Pietrusińska (Fot. F. Myszkowski)

Przez otwarte drzwi przechodzą spiesznie lub wolno różni ludzie. Czasem słychać urywki rozmów. Czasem stoją i czytają gazetę... Wygląda to tak, jak by przez pokój bohatera przechodziła ulica.

OLGA Zawiodłam się na tobie, Henryku.

BOHATER Mam na imię Wiktor.

OLGA Wiktorze, zawiodłam się na tobie. Jesteś świnią i oszustem. (Bohater — Józef Para, Olga — Helena Bystrzanowska)

BOHATER Niechże wuj, proszę wuja...
Zaraz wujkowi... Wujek... wujka...
wujkowi... wujka... wujkiem... O!
wujku!... w wujku...
(Bohater — Józef Para, Wujek —
Stanisław Jaworski)

BOHATER Bo, widzi wujek... Szkoda
mówić... Klaskałem. Okrzyki wyda-
wałem.

WUJEK Jakże to „klaskałem“?

BOHATER Właśnie klaskałem.

WUJEK Wszyscy klaskali.

(Bohater — Ludwik Pak, Wujek —
Stanisław Jaworski, Chór starców —
Stanisław Wyszyński, Witold Ska-
ruch, Jan Gałecki)

GRUBY PAN Łapę, Bobi! Prawą.
 (Bohater — Józef Para, Pan
 z przedziałkiem — Jarosław
 Skulski, Gruby pan — Feliks
 Chmurkowski)

KELNERKA Czy mam się rozebrać?
BOHATER Nie trzeba. Nie znoszę kabaretu.
 (Pan z przedziałkiem — Jarosław Skulski, Kelnerka — Alicja Wyszynska, Bohater — Ludwik Pak)

PANI Ja jego, on mnie, on to-
 bie, ona jemu, wiesz, jaki on:
 kiedy mu, muuuu.
 (Bohater — Ludwik Pak, I Pa-
 ni — Janina Porebska, II Pa-
 ni — Halina Jasnorzewska)

BOHATER Muszę przeczytać li-
 sty.

TLUSTA KOBIETA To ja pocze-
 kam.

(Tłusta kobieta — Wanda
 Łuczyciła, Bohater — Józef
 Para)

TLUSTA KOBIETA Panie Dżid-
ku, ja pana pamiętam chłop-
czykiem w marynarskim
ubranku z kołnierzykiem. Po
śmietaną pan z garnuszkiem
do mojego interesu przycho-
dził.

(Bohater — Józef Para, Tłu-
sta kobieta — Wanda Luczy-
cka)

TLUSTA KOBIETA No to co? To
co? Palec do śmietany, pod-
glądanie kobiet w kąpielni, a
teraz tyłem się do człowieka
odwraca.

(Bohater — Ludwik Pak, Tłu-
sta kobieta — Wanda Luczy-
cka)

DZIEWCZYNA Włęc to nie jest
„Krokodil“?
(Bohater — Józef Para,
Dziewczyna — Lucyna Winnicka)

GŁOS Z MEGAFONU Raus! Alles
raus! Maul halten, Klappe zu.
Schnabel halten! Willst du noch
quatschen? Du hast aber Mist
gemacht! Du arschloch, Schweine-
hund, du Drecksack!
(Bohater — Józef Para, Dziewczy-
na — Lucyna Winnicka)

BOHATER Co to jest, panie profesorze?

NAUCZYCIEL Ręka.

(Nauczyciel — Janusz Pałuszkiewicz, Bohater — Józef Para, Chór starców — Stanisław Wyszyński, Witold Skaruch, Jan Galecki)

OJCIEC Widzisz, dziecko, celem życia jest utrzymanie życia. Najpierwotniejszym sposobem życia jest rozmnażanie bezpłciowe. Rozmnażanie następuje przez dzielenie lub pączkowanie.

MATKA Nigdy mi o tym nie mówiłeś...

(Matka — Helena Dąbrowska, Bohater — Ludwik Pak, Sekretarka — Janina Traczykówna, Ojciec — Bolesław Piotnicki)

SEKRETARKA Mężczyźni są zawsze strasznie dziecinni. Ciągłe dążą, a jak już dotrą do celu, rozpaczają. Spieszą się, mordują.

(Bohater — Ludwik Pak, Sekretarka — Janina Traczykówna)

DZIENNIKARZ Niewiele się tu dowiedziałem.

BOHATER Za późno pan przyszedł.

(Dziennikarz — Janusz Pałuszkiewicz, Bohater — Ludwik Pak)

